

[Statsministeren.]

samme gælder Paragraffens sidste Stykke om beskyttende Bestemmelser for Skovene.

De i § 25 optagne Bestemmelser om Byggelinier ved Strandbredder og langs Skove maa anses for særdeles heldige, ikke alene fra et almindeligt socialøkonomisk Synspunkt, men i Virkeligheden ogsaa for vedkommende Grundejere, da det selvsagt er yderst kortsynet for en ofte ringe øjeblikkelig Indtægt at lade enkelte Personer beslaglægge Strandarealer og visse andre naturskønne Arealer med Udelukkelse af alle andre Personer, da der i Virkeligheden herved i al Almindelighed vil ske en langt større Forringelse af Udnyttelsesværdien af betydeligt større tilstedeværende Arealer end dem, der saaledes baandlægges.

I § 30 er der endvidere med en vis Begrænsning optaget et almindeligt Forbud mod Friluftsklamer uden for Gader, Veje og Pladser i Byer og bylignende Byggesler, og i Forbindelse hermed er der Grund til at nævne Bestemmelsen i § 34, 2det Stykke, hvorved der fastsættes Straf for Tilsmudsning af Naturen, saasom Henkastning af Papir, Affald og lignende og for Misbrug af tilladt Færdselsadgang.

Foruden de nu nævnte særlig betydningsfulde Bestemmelser skal jeg ogsaa fremhæve enkelte andre nye.

I § 13, 2det Stykke, er ved Indføjelser af det lille Ord „navnlig“ fremhævet, at de forskellige Former for Fredning kun er nævnt eksempelvis og altsaa ogsaa kan have anden Karakter. I samme Stykke er angaaende Bevarelsen af et Omraade i dets naturlige Tilstand tilføjet: „derunder med Bevarelse af Planter, Dyr og geologiske Dannelser“. Herved fastslaas altsaa positivt, at der er Hjemmel for udtrykkeligt Forbud mod Jagt inden for et mindre, fredet Omraade, jfr. modsætningsvis § 28, der handler om hele Landet eller Dele af dette.

I § 13, sidste Stykke, gives den nye Bestemmelse om Ejendomserhvervelse over det fredede Omraade, at denne i visse Tilfælde kan foregaa ved Ekspropriation i Stedet for ved Servitutpaalæg, en Ordning, som nu er uhjemlet, men som i adskillige Tilfælde vil stemme bedre med Grundejeres Interesser og utvivlsomt foretrækkes af disse.

I § 16 bestemmes, at Fredningsnævnets Kendelser skal bekendtgøres, og at fredede, alment tilgængelige Omraader skal kende- ligt afmærkes; nu er det i mange Tilfælde ukendt, at et Omraade er fredet.

I § 17 er optaget en ny Bestemmelse

om, at det kan paalægges en efter de almindelige Regler ikke bidragspligtig Kommune at udrede en passende Del af Erstatningen, naar denne Kommunes Beboere har overvejende Fordel af en Ordning, som træffes for et Omraade uden for Kommunen.

I § 19 er Grænsen for de Sager, som kan endeligt afgøres af et Fredningsnævn, altsaa uden at blive forelagt for Overfredningsnævnet, udvidet fra en Erstatningsværdi af 200 Kr. til 500 Kr., og paa samme Maade er ved § 21 Grænsen for Sager, som kræver særlig Bevilling ved Finanslov, udvidet fra 2 000 Kr. til 3 000 Kr. Ved § 19 stilles Overfredningsnævnet aldeles frit over for Fredningsnævnets Afgørelser. Dette har særlig den Betydning, at Overfredningsnævnet ikke blot kan forhøje en tilkendt Erstatning, men ogsaa kan nedsætte den, hvad det nu ikke kan.

Ved § 20 er Taksationskommissionens Opgave begrænset til at være Udmaalingen af Erstatningernes Størrelse, medens der rent juridiske Spørgsmaal om, hvorvidt der er Grundlag for Erstatning, og om saadanne Erstatningers Fordeling mellem Ejeren og andre afgøres af Overfredningsnævnet.

I § 28, der er at jævnføre med den nu bestaaende Lovs § 20, har man undtaget Pattedyr og Fugle fra den almindelige Bestemmelse om Fredning af Dyrearter eller -samfund, og dette er sket som Følge af, at der ved Lov af 7. April 1936 om Fredning af Reservater er givet nye Bestemmelser.

I § 31 foreslaas Udarbejdelse af en Fredningsplan enten for hele Landet eller for enkelte Landomraader.

§ 32 foreslaar, at der fastsættes Regler om ensartet Tilsyn med fredede Omraader, og Reglerne forudsættes udfærdiget af Statsministeren.

I § 33 har man af praktiske Aarsager, nemlig for at undgaa en besværlig Refusionsordning, foreslaaet i Stedet for en Fordeling af Udgifterne i alle Tilfælde, at alle Udgifter vedrørende Fredningsnævnene afholdes af de kommunale Kasser, men alle Udgifter vedrørende Overfredningsnævnet og Naturfredningsraadet og Taksationskommissionen afholdes af Statskassen. Ifølge den nugældende Lov skal Udgifterne til Taksationskommissionen i visse Tilfælde afholdes af den private Grundejer, men det hævdes, at det ikke vides nogen Sinde at være sket, saa derfor betyder det nu foreslaaede ikke nogen Ændring i den faktisk bestaaende Tilstand.

Af nye Bestemmelser i øvrigt skal jeg